

NHỮNG MẪU CHUYỆN NHỎ CỦA KẾ DỄN SAU

PHAN-DINH TẮNG

Là "người trẻ nhất trong đám già và già nhất trong đám trẻ..." (lời của một Ông Cửu Tông Trưởng Công Chánh) trong làng Công Chánh, Tôi nhìn trước thi thấy, các Anh lớn tuổi cung toan có "gung già" Hoang- được Sư và Hồng thợ Công bàn lanh cao cương, nhìn sau cung thấy toan "cão thủ" có Trưởng và Ký và Vi tiêu Bao, nên chàng đám "mùa riu qua mắt thỏ", chỉ xin ghi lại những mẫu chuyện nhỏ để các Anh Em "mùa vui cung được một vài trong canh".

1. Đi tinan gấp có nhẫn.

Qua những ngày kinh hoàng trên biển, bị cướp tối bởi, đến được trại Leamsing, Thai Lan, chưa hoàn hồn thì lúc tuc nhận được những giòng chủ quên thuốc của các AHCC ăn cân, vốn và, da sô lai kèm theo Vitamin T, nên thấy đỡi lên hương qua. Anh Bùi Hiệp lai ủi ai gửi cho một số LTAHCC 15 xem ngau, xem nghiên, đèn dầu lai cầm phục Anh Em đến đó, đặt khách quý người mà con giữ được tinh đoàn kết gần bo, đặt nhau cung tiễn, thất la quý hoa.

Họ then quá day đã mây tháng mà lợ cho ban thân và gia đình chưa kịp ra mat Anh Em, xin "tòng cảm ơn" tất cả, mong được niêm tinh tha thủ ve tôi châm tré.

2. Tướng la Công Chánh...

Cù mỗi lần Tôi nhìn 2 chú CC lai liên tưởng một Ông ban cung ở một tra tập trung với Tôi ở miền Bắc. Anh ta, thoi oanh liệt cao to nang cò 80 k Khi ra den Bắc thi coi lai 50 ki, doi, nhưng tánh boc truc va cai giống oang oang vẫn chưa sut chút nào. Chúng tôi năm sap gó hái tang, Anh năm trên, Tôi năm dưới. Trong luc anh Đồi Trưởng đang phô biến gi do thi Anh la lên: "Lai mây tháng, CC đê xuất (VC dung chư này thay cho đê nghi nenh Anh Em quên mieng) chư gi!"

Tôi hỏi chót da vê hai chú CC nén mồi hoi nho Anh, ai ngờ Anh ta lai la lớn: "Trời! bây giờ mà con chưa biết CC là gì! CC là cu cai". Tôi với vang xin Anh nói nho nho cho Tôi rõ. Sau khi giải thích Tôi mới hiểu, không phải am chi anh em Công Chánh mà là một tiếng long hoi tho tuc, chỉ nhưng tay "Nguy" mà lai xem minh chính tri cao hay đê nghi nhưng tro "thoi". Chú CC đê phân biệt với CB là Cán Bộ Công Sanh, vi may tay đó xem minh nhu' CB, "bao hoang hon vua". Vây ta có nén đổi CC thành CCh đê cho khoi lan lon không Anh Em.

3. Viết resu me va interview.

Trong lúc các bạn ô Mỹ diễn đầu vac resume di interview de kiêm job, thi chúng tôi cũng viết resume và interview nhưng cũng cách và mục tiêu hơi khác. Trước khi viết resume phải ăn chay năm đat gần hai năm ruoi (1.5 o Nam, 1 o Bắc) lao động đều đêu. Phải viết nhập trước, có CB kèm the xem tung ngày. Bắt đầu từ 10 tuổi trở đi, thời gian viết và số trang khon han dinh. Cứ hàng ngày bi, phê bình, quay qua quay lai rốt cuộc khi duoc chấp thuận viết vào giấy tốt thi da hon 100 trang; hoi ra Tôi lai là ngá nhất.

Nop resume roi, ai cũng thấp thom chò interview. Interview có 2 ý nghĩa rất quan trọng:

- a) Co nghia là minh không bị "quên", hồ sơ không bị thất lạc hay vào thung "vô sinh".
- b) May ra thi duoc thay mat vò con.

Người interview và mình ngồi phỏng riêng, hỏi kỹ trong hai ngày. Có lẽ thấy Tôi trả lời có vẻ ngắn, tỏ ra dốt đắc cẩn mai (về chính trị), nên sau đó không được nhận "theo học tập" nữa, tha vé duỗi gà cho vợ. Các Anh đi interview mong được nhận, chúng tôi lại mong được duỗi vé, khác nhau ở chỗ đó.

4. SaiGon 3 năm sau.

1975 người bần di ke bần ở lại, khi về Sai Gon 1978 Tôi chỉ nghe người ta nói chuyện di mà không nghe ai nói chuyện ở lại. Nào là cột đèn biết di cùng đi, nhưng người con ở lại thuộc hàng 3N (ngheo, nhất ngu). Danh từ di "chui" (tù di trốn), di bần chính thức (di theo người Việt gốc Hoa do CS cho di), di chính thức, "bọc hơi tại cho" (chỉ một anh chàng tú nhiên biến di chàng ại hiếu, có thể trốn thoát, có thể bị bắt). Người ta hay di, xem bối, số tú vi, cốt yếu là muốn biết di được hay không. Các tay bối số đều hiểu tâm lý nên, nơi ngay vào để có số xuất ngoại, có qui nhận phủ hò... v... v... Có một số thuộc một trong 3N lại cù tin rằng Mỹ sẽ bỏ tiền ra chuộc họ với Công San để họ ra đi dang hoàng và ngồi chờ... sung rung. Nếu họ biết rằng đã gần chết trên biển mà vay tàu vớt đều tăng lỗ di thang, hay qua trai ti nạn rồi mà phải đoán này đưa cho phái đoàn kia chàng ai chịu nhận thì chờ "chuộc" biết bao giờ!

5. Người ở lại đặt quá nhiều kỳ vọng vào người đã ra đi.

Người VN ta thuộc loại "kiêu hùng". Để xa thường không nói nhưng cái kho, của mình mà chỉ gói về toàn hình ảnh nhà cao cửa rộng, xe cổ bóng loang, làm ăn để dang nên thân nhân còn ở lại đặt quá nhiều kỳ vọng vào những người ở Mỹ. Họ nói chuyện với nhau là con cháu, ba con họ sẽ bỏ tiền ra cho họ đi, cho 1 vài ngàn hay vài chục ngàn đô là chàng là bao đổi với thân nhân họ. Sứ sai lầm này trở nên tai hại đưa đến sự trách móc than nhân khi không được như ý.

6. Không khí ở trại ti nạn.

Thời gian ở trại ti nạn có lẽ cúc nhất về thể chất mà lại thoái mai nhát về tinh thần và tràn trề hi vọng. Qua đó nhưng danh từ là tai nạn ta hay Việt hoa các danh từ ngoại quốc. Lầm "phom" (diễn form khai Liên hiệp Quốc hay phái đoàn các nước), chủ "phom" (người dùng trách nhiệm một form cho một gia đình), pong so (sponsor), pong so chua (do một hội từ thiện hay một nhà hảo tâm bao trợ chứ không phải thân nhân, đôi khi chúa là nhà thô), pong so lung (người sponsor vô luồng tâm, lợi dụng hoặc bồ rđi).

Thông cáo của phái đoàn Canada, đọc nhiều lần ở dài vị am của trại có nói vắn dè "cao gio" của anh Lê Ngọc Diệp. Sau khi chỉ dẫn về sử dụng phòng vệ sinh cho đúng, nói chuyện đúng rõ mặt, rõ đâu, ngoay tai, móc mũi van... van... có đoán nói không nên cao gió vì Bác Sĩ khám sẽ cho là người được cao gió bị hành hung có thường tích, phải ở lại điều trị cho lành mới được đi định cư. Người cao gió là hung thủ phải đưa ra tòa xử, nhẹ nhất là không được đi định cư nữa.

7. Qua Mỹ làm gi.

Các Anh đã biết cả rồi, resume, interview, chạy đi tìm job, thi EIT PE, xong rồi xin được Mỹ cho mặc nó, còn nó cho tốt để có thể mua xe đi làm, mua nhà ở v... v... Chỉ có một sách đó, kéo cây trả nợ, không có gì vui nên xin tam chán dùt.

Nhân xét死刑!